Darius Luca HUPOV
Scrisoare de adio a unui sinucigaş de succes

From: "Jungle Munglebee" <JmungleB@astronomicus.com>
To: "undisclose recipients"
Subject: Mesaj important! A nu se arunca la cos!
Date: Tue, 30 Mar 07:57:05 +0200
X-Mailer: Sylpheed version 0.9.9claws (GTK 1.2.10; i686-pc-linux-gnu)

Dragii mei, dacă pot să vă spun aşa, daţi-mi voie sa vă spun aşa, mi-e mai uşor dacă vă spun aşa ...astfel încerc să vă simt aproape, de-ai mei, dragii mei... trebuie să-mi cer scuze pentru stilul scrisorii, neclarităţi, lucruri pe care o să uit să vi le spun dar pe care sînt sigur că le veţi intui, pricepe, pentru logoreea mea , lipsa de focus, divagaţii... pentru tot. Dar voi mă înţelegeţi, nu-i aşa? La urma urmei sînt un sinucigaş, cred că pot fi iertat pentru nimicurile acestea.
Am să încerc să încep de undeva, de la o întîmplare sau un detaliu ce este important sau cred eu că este important pentru explicaţiile mele; sper să aleg bine, în fond toate lucrurile din viaţa mea sînt importante, ele m-au influenţat în tot ce am făcut... iarăşi o iau pe alături... deci trebuie să vă spun că sînt un om, mai bine zis am fost un om obsedat de viitor, de transformări, de invenţii, am vrut să schimb ceva în lumea asta. Din păcate am reuşit, stupid aş spune, am reuşit să schimb; ar trebui să fiu mulţumit, am putut, am făcut, dar într-o direcţie greşită fundamental.
Vorbesc fără rost.
Totul a început cu teoria lui Buckminster Fuller, precis aţi auzit de ea, teoria sublimării, o cunoaşteţi pentru că acest email a ajuns doar la oameni care ştiu despre ce vorbesc, aşa i-am ales.
LINK
teoria sublimării: emisă de renumitul inventator şi teoretician R. Buckminster Fuller (1903-1983). Se referă la faptul că orice tehnologie trece prin mai multe stadii de dezvoltare, ce se finalizează, pentru tehnologiile care ajung la maturitate, cu etapa în care acestea devin invizibile, mai bine zis greu vizibile cu ochiul liber. (Enciclopedia Maximus, vol.32, pg.2867)
BACK
...acest email a ajuns doar la oameni care ştiu despre ce vorbesc, aşa i-am ales. N-am să vă obosesc cu exemple, aşa că trec mai departe.
LINK
exemple: peste tot în istoria ştiinţei şi tehnologiei putem găsi exemple de sublimare a unor invenţii ce au făcut epocă. Mijloacele de propulsie au înregistrat o evoluţie continuă spre miniaturizare, de la uriaşele motoare cu aburi, trecînd prin motoarele cu ardere internă pînă la propulsia ultracuantică de astăzi, motorul civilizaţiei. Medicina a cunoscut un proces similar, trecînd de la stetoscop, bisturiu, la laserul chirurgical, aparatul de radiografii, uriaşele RMN spre nanotehnologie şi genetica moleculară fără de care astăzi nu putem concepe medicina modernă. Exemplu clasic, atît de cunoscut tuturor, este cel al procesoarelor; primele calculatoarele funcţionau cu relee şi apoi cu lămpi, după un timp au apărut circuite intergate şi microprocesoare pentru a ajunge la reţelele neuronale de azi, cerebrointegrate sau nu. Oricine poate găsi în tehnologie exemple similare...(Enciclopedia maximus, vol.32, pg.2868)
BACK
Am să vă supun atenţiei problema mea, devenită a tuturor, legată de sublimare. Mi-am spus eu într-o zi, cînd dracu' mi-a dat ghes, ce-ar fi dacă aş aplica teoria sublimării la om? Hm?

La prima vedere lumea ar spune: ”E o prostie!” deci prima regulă a ideilor geniale ;-) este verificată. Vedeţi, dragii mei, ideea mi-a venit şi m-am pus pe treabă. Implicaţiile, pentru mine, ştiţi voi, acela care doream să schimbe lumea, şi inventator pe deasupra, implicaţiile, zic, erau enorme. Puteam să sublimez omul, să produc saltul spre umătoarea etapă, împingînd de la spate omenirea către maturitate. Eram în extaz, surescitat, motivat...tot ce vreţi. Mă înşelam atît de mult!
N-am spus nimănui, n-am discutat cu nimeni, nici n-avea rost.
LINK
... acest aspect stă la baza ipotezei de lucru a inexistenţei autorului textului apocrif. Nimeni n-a auzit de Jungle Munglebee pînă la apariţia email-ului despre care astăzi ştie orice copil de clasă primară. Acest domn se pare că nici n-a existat. Mai mult, Terence Hill, în studiul său despre impactul psihosocial al fenomenului de faţă, a reuşit să identifice un anume Mungle Junglebee, cetăţean expat panamez, de origine britanică, localizat în acea perioadă, dar care a murit cu doi ani înainte de trimiterea email-ului. Sigur, rămîne ipoteza trimiterii cu DELAY a mesajului, dar ea nu rezistă la o analiză atentă. (fragment din Alura Expansia Extrema, Foreign Mithological Digest, martie 2215)
BACK
...n-am discutat cu nimeni, n-avea nici un rost. M-am apucat de lucru. Teoria, memoriul tehnic şi de execuţie le găsiţi în fişierele ataşate, deci n-am să vă plictisesc cu ele acum. Vă spun doar că am reuşit.
Am încercat să testez sublimatorul pe mine, evident. Ce se putea întîmpla, nu? Dar s-a întîmplat. Pe dos. Nu ştiu unde am greşit, de aceea apelez la voi, dragii mei. Trebuie să mă ajutaţi. De fapt nu pe mine, lumea, întreaga civilizaţie umană.
Vedeţi voi, primele teste cu sublimatorul nu m-au satisfăcut. Nu simţeam nimic. Nu se întîmpla nimic. Greşisem undeva? Am început să analizez teoria, punct cu punct, să izolez şi să testez modulele psihotronice, să le reconectez. Am măsurat parametrii, totul părea în ordine. Aparatele de măsură mă asigurau că sublimatorul funcţionează.
Am lăsat totul baltă pentru o săptămînă, decepţionat. Ce naiba puteam să fac? N-aveam somn, nu mîncam cu zilele, ajunsesem o arătare. Pînă cînd un spiriduş mi-a şoptit: 'Ia un ciocan mai mare!'
N-am ezitat. Părea atît de simplu, cum nu mă gîndisem? Am mărit progresiv doza de expunere, cu zece la sută, apoi cu încă zece... Curînd am ajuns la capătul scalei. Degeaba. Decepţia se transformă în disperare.
Am zăcut o lună întreagă, incapabil să gîndesc. Mă blocasem. 'S-a sfîrşit', mi-am zis.
Mă obişnuisem cu ideea eşecului. Trebuia să trec mai departe. Ce puteam să fac? Să mă sinucid? Nu era un motiv suficient. Am revenit încetul cu încetul la viaţa de dinainte. Mi-am reluat obiceiurile, ticurile zilnice. Atunci am observat.
Era cît se poate de evident. Modificările se aflau peste tot, întreaga societate exhiba un comportament anti-instinctual. Trebuia doar să deschizi ochii.
Sublimatorul avuse un efect spre exterior, dincolo de subsolul casei mele. Dispăruseră toate instinctele atavice: instinctul de conservare, instinctul sexual, instinctul social al speciei umane. Lumea o luase razna.
După ce m-am liniştit în urma şocului acestei descoperiri, am dat fuga în subsol. Sublimatorul funcţiona în continuare, uitat, cu reglajul la maxim. L-am închis dintr-o mişcare, sperînd din tot sufletul ca efectul lui să dispară.
Nici o şansă. Lucrurile porniseră pe un nou făgaş. Am început să studiez situaţia cu metode ştiinţifice. Am strîns material statistic, l-am filtrat, l-am procesat matematic. Lucrurile erau cît se poate de clare.
În perioada de cînd începusem experimentele, s-au înregistrat scăderi catastrofale la vînzările de prezervative, agenţiile de escortă şi cele matrimoniale au înregistrat un regres notabil,

turismul sexual spre destinaţii exotice se zbătea în probleme financiare, viaţa de noapte a cartierelor cu lampioane roşii se afla la un minim istoric. Lumea nu mai avea apetit pentru sex! Nu rîdeţi, dragilor. Voi cum interpretaţi aceste date?
La fel şi cu instinctul de conservare. Sporturile extreme au atins cote de popularitate fulminante, numărul de accidente mortale a crescut de zece ori faţă de aceiaşi perioadă a anului trecut. În conflictele de orice fel, militare, de stradă, numărul morţilor a crescut exponenţial. La fel numărul accidentelor de circulaţie. Statistica nu minte!
LINK
Nimic mai neadevărat. Pe lîngă aserţiunea populară care ne spune: 'Dacă vrei să apari într-o lumină bună, angajează un statistician', contraexemplele sînt la îndemîna oricui. E adevărat, a crescut numărul morţilor în conflictele armate. Dar această dezvoltare faptică are în subsol o acumulare a tensiunilor internaţionale şi o creştere a intoleranţei interetnice şi religioase, fenomene ce îşi trag seva din evoluţii socio-politice anterioare apariţiei Mesajului Munglebee. Creşterea numărului de morţi în accidente de circulaţie şi în sporturile extreme se corelează cu tendinţa de creştere a numărului de automobile şi cu creşterea popularităţii sporturilor extreme. Concluzile mele se bazează pe un studiu amănunţit ce se întinde pe ultimii zece ani, studiu a cărui bibliografie selectivă este prezentă în apendicele acestui articol. (din articolul 'Mesajul Munglebee: o glumă de prost gust cu influenţă planetară' de Georg Mandelbroth apărut în Science et vie, aprilie 2175)
LINK
Georg Mandelbroth – profesor emerit la catedra de studii psiho-socio-culturale de la Univesitatea de Stat din California. Şi-a dedicat viaţa studiului influenţei teleconjuncturale. A murit la vîrsta de 78 de ani, în plină maturitate intelectuală, ca urmare a unui accident de bunjee jumping, pasiune dobîndită subit în ultimul an de viaţă. (Istorii şi biografii celebre, vol. 12, pg.203)
BACK
Dragii mei, căzusem dintr-o extremă în alta. Reuşisem, sublimatorul mergea, ar fi trebuit să fiu extaziat. În schimb mă chinuiau remuşcările şi disperarea. Omenirea îşi pierdea instinctele ce asiguraseră perpetuarea speciei timp de milioane de ani. Numai din cauza mea. Degeaba am încercat să găsesc defecţiunea, cauza, să inversez procesul sau măcar să-l întrerup! Încercasem zeci de variante, refăcusem experimentul de mii de ori, fără nici un rezultat. Lumea se îndrepta spre anihilare.
Nu mai pot. Nu mai ştiu. N-am alte idei. Am deschis cutia Pandorei şi totul se prăbuşeşte în jurul meu. Nu mai pot să suport vina, remuşcările, sentimentul că sînt un criminal, disperarea, neliniştea... Viaţa mea nu mai are nici un rost. Trebuie să înceteze.
Dar înainte de a muri, dragii mei, vă rog să mă ajutaţi. Trebuie să vă ajutaţi. Ştiu că, după ce veţi citi această scrisoare, veţi fi negativişti, nu veţi crede... Nu respingeţi ideea, nu aruncaţi la gunoi acest mesaj. Vă rog, vă implor! Faptele sînt în jurul vostru, trebuie doar să deschideţi ochii minţii şi să le vedeţi.
LINK
Marea Negare, cum a fost numit de teoreticieni întregul procesul de respingere la nivel ştiinţific şi social al ideilor lansate de Mesajul Munglebee, s-a manifestat în primii douăzeci de ani de la apariţia Mesajului. E un proces logic, prima fază din reacţia clasică la stress, cea a negării. Această fază a fost benefică, în sensul în care procesul amorsat s-a desfăşurat în voie, fără intervenţii corectoare din partea societăţii. Odată situaţia de fapt recunoscută şi Mesajul acceptat, era prea tîrziu. Mai mult de două treimi din populaţia Terrei murise, Alura Expansia se declanşase, propulsînd vîrful de lance al omenirii în migraţie spre marginea sistemului solar şi mai departe. Noua Omenire se desprinse.
La nivel teoretic putem discuta despre originea Mesajului. Din punctul meu de vedere e prea puţin important dacă e opera lui Munglebee sau a unui om în general. Unele secte

ultraneoprotestante l-au atribuit unui apostol postmodernis, preapocaliptic, alţii au văzut în mesaj mîna unei civilizaţii extraterestre care declanşase procesul de sublimare şi care dorea să ne pună în gardă, anunţîndu-ne începutul transformării, asemeni teroriştilor care te informează despre iminenta deflagraţie a unui dispozitiv exploziv plantat de ei lîngă grădina zoologică. Chiar nu contează! Procesul există, s-a manifestat, omenirea a realizat Saltul. (fragment din Alura Expansia Extrema, Foreign Mithological Digest, martie 2215)
LINK
Domnilor, e o prostie. O prostie gogonată. Eu sînt Jungle Munglebee! Iar această afirmaţie este la fel de adevărată ca şi concluzia articolului citat din Foreign Mithological Digest, din martie 2215. Toată lumea ştie: exterii, adică noi, am plecat de pe Terra din cauza poluării, a tarelor societăţii, a distrugerii habitatului. Din cauza dorinţei de exprimare, a dorinţei de libertate şi de spaţiu vital. Iar cel care susţine contrariul nu ştie ce vorbeşte. (fragment din discursul electoral al Administratorului de Sistem, de pe Platforma 4 de emigrare în masă, direcţia Gama Eclexis)
STOP
Stimate cetăţean, aveţi un mesaj important, prioritate theta!
CLICK
O voce masculină, piţigăiată, spuse cu un uşor accent britanic de Oxford.
-Vă vorbeşte Jugle Munglebee. Acest mesaj a fost înregistrat la puţin timp după lansarea email-ului semnat de mine. Vă rog să fiţi atenţi.
Urmă o pauză în mesaj. Ce părea că nu se mai termină. Vocea se auzi din nou, răspicat, grav:
-Mesajul meu a fost o glumă. Repet: mesajul meu a fost o glumă. Ne vedem la destinaţie!
La sfîrşit un fîşîit uşor, urmat de zgomot de paraziţi. Apoi tăcerea.
Darius H. Luca Timişoara 08 mai 2004
LINK
Timişoara- municipiul din Romania, Europa, Terra, atestat documentar în Evul Mediu...